

สมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัลที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำงาน
ของพนักงานบัญชีในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

Digital Accounting Competencies that Affect the Work Success
of Accountants Staff in Surat Thani Province

กัณณิกา นวลหวาน^{1*} และอัชฌราวรรณ รัตนพันธ์²

Kannika Naunwan^{1*} and Atcharawan Rattanaphan²

Received : June 4, 2025 Revised : October 5, 2025 Accepted : October 14, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัลความสำเร็จในการทำงานและวิเคราะห์สมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัลที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชีในจังหวัดสุราษฎร์ธานีกลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานบัญชีจำนวน 385 คน ได้จากการคำนวณตามสูตรของคอกเครน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามแบบปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านประสบการณ์ในการทำงานมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือทักษะการค้นหาข้อมูลทางบัญชี และความสามารถในการใช้โปรแกรมบัญชีและโปรแกรมทางธุรกิจ ส่วนความสำเร็จในการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านความพึงพอใจในงานมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณพบว่าสมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัลทุกด้าน ยกเว้นด้านจรรยาบรรณและทัศนคติ มีอิทธิพลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อความสำเร็จในการทำงาน โดยสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้โปรแกรมบัญชีและโปรแกรมทางธุรกิจมีอิทธิพลสูงสุด รองลงมาคือการเข้าใจเครื่องมือดิจิทัลในการรักษาความปลอดภัยข้อมูล ประสบการณ์ในการทำงาน ทักษะการค้นหาข้อมูลทางบัญชี และความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชีตามลำดับ ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าทักษะเชิงเทคนิคและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยยกระดับประสิทธิภาพและความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชีในยุคดิจิทัล

คำสำคัญ : สมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัล ความสำเร็จในการทำงาน

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

¹ Master student, Master of Business Administration, Faculty of Management Science, Surstthani Rajabhat University

² อาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

² Lecturer, Faculty of Management Science, Surstthani Rajabhat University

* Corresponding author e-mail : 66052515104@student.sru.ac.th

Abstract

This research is a quantitative research and for the formal study of digital accounting. The success of the study and analysis of digital accounting data that was successful in checking the history of Surat Thani accounting employees. The sample group was 385 accounting employees from the examination of the formula of the engine used is closed-form efficiency. The data were analyzed with descriptive statistics and inferential statistics, including investigation and standard analysis, correlation coefficient of research and multiple regression analysis.

The findings revealed that overall digital accounting competency was at a moderate level. Work experience had the highest mean score, followed by accounting information retrieval skills and proficiency in accounting and business software. Work success, overall, was rated at a high level, with job satisfaction receiving the highest score. Multiple regression analysis indicated that all aspects of digital accounting competency, except ethics and attitudes, had a statistically significant positive effect on work success. Among them, proficiency in accounting and business software exerted the strongest influence, followed by understanding digital tools for data security, work experience, accounting information retrieval skills, and accounting professional knowledge, respectively. The results suggest that technical skills and effective use of digital technology are key factors that enhance the efficiency and success of accountants in the digital era.

Keywords : Digital accounting competency, Career success

1. บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัลและสภาพแวดล้อมทางธุรกิจเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนต่างเผชิญกับความท้าทายใหม่ที่เกิดผลต่อรูปแบบการดำเนินงานในชีวิตประจำวัน การนำเครื่องมือและบริการที่ทันสมัยเข้ามาใช้จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพ ลดขั้นตอน และเสริมสร้างความคล่องตัวในการจัดการองค์กร (นักพร จันทระจตุรภัทร, 2563) ในบริบทนี้ องค์กรจำนวนมากได้หันมาใช้บริการด้านบัญชีจากบุคลากรภายนอกเพื่อให้สามารถดำเนินงานทางการเงินและการบัญชีได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แต่อย่างไรก็ตามการให้บริการจากภายนอกองค์กรอย่างต่อเนื่องในด้านการบัญชี อาจทำให้องค์กรขาดความเชื่อมโยงกับข้อมูลภายในที่มีความสำคัญ อีกทั้งยังส่งผลต่อความมั่นคงและความยั่งยืนในการบริหารจัดการทางการเงินขององค์กรในระยะยาว โดยเฉพาะเมื่อองค์กรมีความจำเป็นต้องตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล ดังนั้น พนักงานบัญชีในยุคดิจิทัลจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งในฐานะผู้เชี่ยวชาญที่ไม่เพียงแต่มีความรู้ความเข้าใจด้านบัญชีและภาษีอากรเท่านั้น แต่ยังมีทักษะในการใช้โปรแกรมบัญชีและเทคโนโลยีดิจิทัลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานของวิชาชีพ (พัชรินทร์ ใจเย็น และคณะ, 2560)

ในบริบทของยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีสารสนเทศและข้อมูลมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตและระบบเศรษฐกิจ นักบัญชีในปัจจุบันจำเป็นต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนี้ ด้วยการพัฒนาทักษะดิจิทัลควบคู่ไปกับการรักษามาตรฐานของวิชาชีพ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในงานบัญชีไม่เพียงช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการข้อมูลทางการเงินให้มีความรวดเร็ว ถูกต้อง และปลอดภัยเท่านั้น หากแต่ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้องค์กรสามารถปรับตัวและดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในบริบทที่ไร้ขีดจำกัดด้านเวลาและสถานที่ (รุ่งระวี มั่งสิงห์ และ

ชุมพล รอดแจ่ม, 2563) ความสามารถทางเทคโนโลยีเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ นักบัญชียังคงต้องมีความรู้พื้นฐานด้านวิชาชีพบัญชี ตลอดจนยืนยันมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ เช่น ความซื่อสัตย์ ความเป็นกลาง การรักษาความลับของข้อมูล และความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งยังคงเป็นหัวใจสำคัญของวิชาชีพบัญชีแม้ในยุคที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทมากขึ้น (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2563)

การศึกษาสมรรถนะด้านบัญชีดิจิทัลจึงเป็นแนวทางที่ช่วยให้สามารถเข้าใจถึงองค์ความรู้ ทักษะ และความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับบริบทของการทำงานจริง ซึ่งถือเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญในการวางแผนพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในวิชาชีพบัญชีอย่างเป็นระบบ จังหวัดสุราษฎร์ธานีในฐานะพื้นที่ที่มีการพัฒนาเศรษฐกิจและภาคธุรกิจอย่างต่อเนื่อง เป็นกรณีศึกษาที่น่าสนใจในการสะท้อนให้เห็นถึงความพร้อมและศักยภาพในการปรับตัวของพนักงานบัญชีในระดับภูมิภาค จากการทบทวนงานวิจัยที่มีอยู่ พบว่าการศึกษาสมรรถนะทางบัญชีดิจิทัลในระดับจังหวัดยังมีอยู่อย่างจำกัด โดยส่วนใหญ่มุ่งเน้นในบริบทระดับประเทศหรือพื้นที่เศรษฐกิจขนาดใหญ่ ทำให้ขาดข้อมูลเชิงลึกที่สะท้อนสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม และโครงสร้างธุรกิจที่เฉพาะเจาะจงของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีทั้งธุรกิจการท่องเที่ยว การบริการ การเกษตร และการค้าในท้องถิ่นเป็นฐานสำคัญ ทำให้การกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของพนักงานบัญชีอาจไม่สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของพื้นที่ อีกทั้งยังส่งผลโดยตรงต่อภาพรวมเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจในจังหวัด เนื่องจากการขาดทักษะบัญชีดิจิทัลที่เพียงพออาจนำไปสู่ความล่าช้าในการประมวลผลข้อมูลทางการเงิน ลดความแม่นยำในการวิเคราะห์และรายงานทางบัญชี และจำกัดศักยภาพของธุรกิจในการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ ส่งผลให้ความน่าเชื่อถือและความโปร่งใสทางการเงินขององค์กรลดลง ซึ่งท้ายที่สุดอาจกระทบต่อการดึงดูดการลงทุนและการเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดในระยะยาว

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัลของพนักงานบัญชีในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชีในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อศึกษาสมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัลที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชีในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสมมุติฐานของการวิจัย

การศึกษาสมรรถนะนักบัญชีดิจิทัลที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชีในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร ทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังต่อไปนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

รูปภาพประกอบ 1

โมเดลสมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัลกับความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชี

2.1 สมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัล

สมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัล หมายถึง ความสามารถเชิงวิชาชีพที่รวมองค์ประกอบด้านความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานบัญชีในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ ตีตรา วงศ์ผาบุตรและนิตยา โพธิ์ศรีจันทร์ (2568) อธิบายว่าการบัญชีดิจิทัล (Digital Accounting) เป็นแนวทางที่ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับกระบวนการทางบัญชีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการข้อมูลทางการเงิน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและระบบอิเล็กทรอนิกส์เป็นเครื่องมือหลักในการดำเนินงาน ขณะเดียวกัน ยุทธพงษ์ ชาวสำอางและพรพรรณทิพย์ อย่างกลิ่น (2566) ชี้ให้เห็นว่า นักบัญชีที่มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ และปฏิบัติงานตามหลักวิชาชีพ รวมถึงแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง ย่อมสามารถสร้างผลงานที่มีคุณภาพและตอบสนองเป้าหมายขององค์กรได้อย่างเหมาะสม ในมิติของยุคดิจิทัล นอกจากนี้ จารุพร พุกธรรมาและคณะ (2565) ระบุว่า ความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชีเป็นคุณลักษณะเฉพาะบุคคลที่แสดงออกผ่านการคิดและการปฏิบัติงาน โดยนักบัญชีจำเป็นต้องพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้การทำงานในสายวิชาชีพบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับ จารุวรรณ แซ่เต๋และคณะ (2564) ที่ระบุว่านักบัญชีมืออาชีพต้องมีความรู้ด้านบัญชีอย่างรอบด้าน สามารถวิเคราะห์ จัดการข้อมูล และนำเสนอรายงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสาร การบริหารจัดการ และการตัดสินใจทางการเงินได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งระวี มั่งสิงห์และชุมพล รอดแจ่ม (2563) ที่ระบุว่าความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเข้าถึงองค์ความรู้และติดต่อสื่อสารอย่างไร้ขีดจำกัด เป็นคุณลักษณะสำคัญที่นักบัญชีต้องมี เพื่อรองรับความท้าทายของการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว สอดคล้องกับสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ (2560) ที่ให้ความหมายของสมรรถนะทางวิชาชีพบัญชีว่า เป็นคุณลักษณะเฉพาะบุคคลที่ประกอบด้วยความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ ทักษะในการปฏิบัติงาน และการยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายขององค์กร และมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ ดังนั้น สมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัลคือการผสมผสานระหว่างความรู้ทางวิชาชีพ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และจรรยาบรรณวิชาชีพที่มั่นคง โดยต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ นักบัญชีสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมืออาชีพในบริบทของโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (ตามตาราง 1)

ตาราง 1 สรุปตัวแปรสมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัล

ผู้วิจัย	จรรยาบรรณ และทัศนคติ	ความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี	ทักษะการ ค้นหาข้อมูลทางบัญชี	ความสามารถ ในการใช้โปรแกรมบัญชี และโปรแกรมธุรกิจ	ประสบการณ์ในการ ทำงาน	ด้านการเข้าใจ เครื่องมือดิจิทัลในการรักษาความปลอดภัยข้อมูลทางบัญชี
ลลิตา ลาดเงิน และ คณะ (2568)		✓				
อาทิตติยา วงศ์ผาบุตร และ นิตยา โพธิ์ศรีจันทร์ (2568)	✓	✓	✓	✓		
พัชรภรณ์ มหาชานนท์ และ ฉัตรรัชดา วิโรจน์รัตน์ (2567)	✓	✓		✓		
สลิตญา ภัทรอด และคณะ (2567)	✓	✓		✓		
ยุทธพงษ์ ขาวลำปาง และ พรรณทิพย์ อย่างกลิ่น (2566)	✓	✓		✓		
อริวัฒน์ ขาวแสง และคณะ (2566)	✓	✓		✓		
จารุพร พุกธรรมา และคณะ (2565)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
พรสิริ สุขผ่อง และ นัยนา แคล้วเครือ (2565)	✓	✓	✓			✓
จารุวรรณ แซ่เต๋อ และคณะ (2564)			✓	✓		✓
ประสุตา นาคี และคณะ (2564)				✓		
นภัทร จันทจรุฑรภัทร (2563)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
รุ่งระวี มั่งสิงห์ และ ชุมพล รอดแจ่ม (2563)	✓	✓			✓	
วสันต์ ครองมี และคณะ (2563)	✓	✓		✓		
Carvalho et al. (2022)		✓		✓	✓	
Thottoli (2020)		✓		✓		
รวม	10	13	5	12	4	4

ที่มา : จากการทบทวนวรรณกรรมของผู้วิจัย

จากตาราง 1 การสังเคราะห์ข้อมูลเรื่องสมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัล จำนวน 6 ตัวแปร เป็นการสังเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับเรื่องสมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัล โดยตัวแปรที่ 1 ด้านจรรยาบรรณและทัศนคติ จำนวน 10 งานวิจัย ตัวแปรที่ 2 ด้านความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี จำนวน 13 งานวิจัย โดยตัวแปรที่ 3 ด้านทักษะการค้นหาข้อมูลทางบัญชี จำนวน 5 งานวิจัย โดยตัวแปรที่ 4 ด้านความสามารถในการใช้โปรแกรมบัญชีและโปรแกรมธุรกิจ จำนวน 12 งานวิจัย โดยตัวแปรที่ 5 ด้านประสบการณ์ในการทำงาน จำนวน 4 งานวิจัย โดยตัวแปรที่ 6 ด้านการเข้าใจเครื่องมือดิจิทัลในการรักษาความปลอดภัยข้อมูลทางบัญชี จำนวน 4 งานวิจัย ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าว พบว่าทั้ง 6 ตัวแปรมีความ

สอดคล้องที่จะนำมาพิจารณาเป็นตัวแปรอิสระ และมีแนวโน้มส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงานบัญชี ดังนี้

1) ด้านจรรยาบรรณและทัศนคติ หมายถึง การประกอบวิชาชีพบัญชีอย่างมีมาตรฐาน โปร่งใส และน่าเชื่อถือ ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในยุคดิจิทัลที่ข้อมูลทางการเงินมีบทบาทต่อการตัดสินใจทั้งในระดับองค์กรและระดับประเทศ ความสามารถทางการบัญชีดิจิทัลด้านนี้มีผลเชิงบวกต่อคุณภาพการปฏิบัติงาน เนื่องจากนักบัญชีจำเป็นต้องปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพอย่างเคร่งครัด มีความโปร่งใส ความเที่ยงธรรม และการรักษาความลับของข้อมูลทางการเงิน รวมถึงการใช้ระบบสารสนเทศอย่างปลอดภัยและถูกต้อง (อาทิตติยา วงศ์ผานบุตร และ นิตยา โพธิ์ศรีจันทร์, 2568) การยึดมั่นในจรรยาบรรณดังกล่าวยังส่งผลให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างตรงไปตรงมา ตัดสินใจอย่างเป็นกลาง ปกป้องข้อมูลขององค์กร และแสดงความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในเชิงวิชาชีพ ซึ่งช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นจากผู้ให้ข้อมูลบัญชีทั้งภายในและภายนอกองค์กร (สลิตญา รักรอด และคณะ, 2567) โดยจรรยาบรรณวิชาชีพที่สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์กำหนดนั้น ครอบคลุมหลักการพื้นฐาน 6 ประการ ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเที่ยงธรรมและอิสระ ความสามารถทางวิชาชีพและความเอาใจใส่ การรักษาความลับ พฤติกรรมทางวิชาชีพ และความโปร่งใส (พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี, 2547) ซึ่งถือเป็นกรอบพฤติกรรมที่ไม่เพียงแต่รักษามาตรฐานของวิชาชีพ แต่ยังเป็นกลไกสำคัญที่ส่งเสริมความสำเร็จในการทำงานอย่างยั่งยืน เพิ่มความไว้วางใจ ความมั่นใจในผลงาน และโอกาสเติบโตในสายงานของพนักงานบัญชีในปัจจุบัน

H_1 : สมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัล ด้านจรรยาบรรณและทัศนคติมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชี

2) ด้านความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี หมายถึง ความรู้และความสามารถทางวิชาชีพบัญชีที่เป็นรากฐานสำคัญในการปฏิบัติงานบัญชีอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านกฎหมาย มาตรฐานบัญชี และแนวปฏิบัติทางวิชาชีพ ความสามารถทางการบัญชีดิจิทัลด้านนี้มีผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อคุณภาพการทำงาน เนื่องจากผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ในหลักการบัญชี กฎหมาย และมาตรฐานวิชาชีพที่ชัดเจนสามารถดำเนินงานได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพ และลดข้อผิดพลาด (อาทิตติยา วงศ์ผานบุตร และนิตยา โพธิ์ศรีจันทร์, 2568) ความรู้ที่ครอบคลุมทั้งหลักการบัญชี มาตรฐานวิชาชีพ และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ยังช่วยเสริมความสามารถในการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างมีคุณภาพ เพิ่มความน่าเชื่อถือของข้อมูลทางบัญชี และสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ใช้ข้อมูลทั้งภายในและภายนอกองค์กร (สลิตญา รักรอด และคณะ, 2567) ทั้งนี้ ความรู้และความเข้าใจในข้อกำหนดและจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีที่กำหนดโดยสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 ถือเป็นกรอบมาตรฐานสำคัญที่ช่วยให้พนักงานบัญชีสามารถปฏิบัติงานได้ครบถ้วน ถูกต้อง ทันเวลา และสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ อันเป็นปัจจัยเชิงกลยุทธ์ที่เสริมสร้างศักยภาพและความได้เปรียบในการแข่งขัน รวมทั้งสนับสนุนความสำเร็จในหน้าที่การงานในระยะยาว

H_2 : สมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัล ด้านความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชีมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชี

3) ด้านทักษะการค้นหาคำข้อมูทางบัญชี หมายถึง ความสามารถในการสืบค้นและเข้าถึงข้อมูลทางบัญชีอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ การปฏิบัติงาน และการพัฒนาวิชาชีพของนักบัญชีในยุคดิจิทัล โดยเฉพาะการใช้กลยุทธ์เข้าถึงแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์และอินเทอร์เน็ต เพื่อสนับสนุนการทำงานที่ต้องการความถูกต้อง รวดเร็ว และสอดคล้องกับข้อกำหนดทางธุรกิจ (อาทิตติยา วงศ์ผานบุตร และ นิตยา โพธิ์ศรีจันทร์,

2568) พนักงานบัญชีที่สามารถค้นหาข้อมูลทางวิชาชีพที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน จะมีศักยภาพในการจัดทำรายงานทางการเงินและการตรวจสอบงบการเงินได้อย่างครบถ้วนและทันเวลา รวมถึงสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของกฎหมายและข้อบังคับทางบัญชีได้อย่างมีประสิทธิภาพ (จารุพร พฤกษาร และคณะ, 2565) อีกทั้งยังช่วยให้การตัดสินใจทางธุรกิจมีความรอบคอบ แม่นยำ และเป็นไปตามกรอบของมาตรฐานวิชาชีพและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง (นภัทร จันทรวงศ์จักร, 2563) ดังนั้น ทักษะการค้นหาข้อมูลทางบัญชีจึงไม่เพียงเป็นเครื่องมือประกอบการทำงาน แต่ยังเป็นปัจจัยเชิงกลยุทธ์ที่ช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือของข้อมูล ยกกระดับคุณภาพการให้บริการ และเสริมสร้างความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชีอย่างเป็นรูปธรรม

H₃ : สมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัล ด้านทักษะการค้นหาข้อมูลทางบัญชีมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชี

4) ด้านความสามารถในการใช้โปรแกรมบัญชีและโปรแกรมธุรกิจ หมายถึง ความสามารถของพนักงานบัญชีในการใช้งานระบบงานบัญชีและโปรแกรมทางธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครอบคลุมตั้งแต่ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับระบบการบันทึกข้อมูล การวิเคราะห์ การจัดทำรายงาน ไปจนถึงการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากระบบ ซึ่งทั้งหมดส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพ ความถูกต้อง และความรวดเร็วของการทำงาน ความสามารถดังกล่าวมีบทบาทสำคัญทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน โดยในบริบทของหน่วยงานราชการพบว่าการใช้ระบบคอมพิวเตอร์เพื่อจัดการงานบัญชีช่วยให้กระบวนการทำงานมีความถูกต้อง รวดเร็ว และสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ยุทธพงษ์ ชาวสำอาง และพรพรรณทิพย์ อย่างกลิ่น, 2566) ในภาคเอกชน การบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับงานบัญชีช่วยให้การทำงานมีความแม่นยำ สะดวก และตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริหารหรือหน่วยงานต่าง ๆ ได้อย่างทันท่วงที ทั้งในด้านการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก การจัดทำรายงานทางการเงิน และการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับระเบียบข้อบังคับ (จารุพร พฤกษาร และคณะ, 2565) นอกจากนี้ การมีความเข้าใจในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศภายในองค์กรยังช่วยเสริมประสิทธิภาพการใช้งานโปรแกรมบัญชีและโปรแกรมธุรกิจ ทั้งในด้านการบันทึกและจัดทำรายงานทางการเงิน การวิเคราะห์ข้อมูล และการจัดการข้อมูลอย่างปลอดภัย รวมถึงการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในวิชาชีพบัญชี (จารุวรรณ แซ่เต๋อ และคณะ, 2564) อีกทั้งการใช้เทคโนโลยีในงานบัญชียังมีส่วนช่วยสนับสนุนความถูกต้อง ความรวดเร็ว และการปฏิบัติงานตามข้อบังคับอย่างมีประสิทธิภาพ (วสันต์ ครองมี และคณะ, 2563) จากผลการวิจัยเหล่านี้สามารถสรุปได้ว่าความสามารถในการใช้โปรแกรมบัญชีและโปรแกรมธุรกิจเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยยกระดับประสิทธิภาพการทำงาน เพิ่มความน่าเชื่อถือของข้อมูลทางการเงิน และสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้อย่างยั่งยืน

H₄ : สมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัล ด้านความสามารถในการใช้โปรแกรมบัญชีและโปรแกรมธุรกิจมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชี

5) ด้านประสิทธิภาพในการทำงาน หมายถึง องค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อความสามารถในการปฏิบัติงานของพนักงานบัญชี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความถูกต้อง ความรวดเร็ว และคุณภาพของผลงาน นักบัญชีที่ผ่านการทำงานจริงมาเป็นระยะเวลาหนึ่งจะมีความเข้าใจในกระบวนการทางบัญชีอย่างลึกซึ้ง สามารถประเมินสถานการณ์ ตัดสินใจ และแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (จารุพร พฤกษาร และคณะ, 2565) ประสิทธิภาพที่สะสมจากการทำงานจริงช่วยให้นักบัญชีมีคลังความรู้จากสถานการณ์ที่เคยเผชิญ ทำให้สามารถเลือกใช้แนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมในแต่ละบริบทได้อย่างแม่นยำ ทั้งนี้ การเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริงในหน่วยงานยังช่วยเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์ การวางแผน และการประยุกต์ใช้กฎระเบียบหรือมาตรฐานบัญชีให้สอดคล้องกับสถานการณ์ขององค์กร (นภัทร จันทรวงศ์จักร, 2563) แนวโน้มความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชีจึงมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับ

ประสบการณ์การทำงาน ยิ่งผู้ปฏิบัติงานมีประสบการณ์มากเท่าใด ยิ่งสามารถตอบสนองต่อความต้องการของหน่วยงานหรือองค์กรได้อย่างครบถ้วนและตรงจุด อีกทั้งยังช่วยลดความผิดพลาดในการจัดทำรายงานหรือดำเนินการทางบัญชี ทำให้ระบบงานมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจในระดับบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การส่งเสริมประสบการณ์ในการทำงานจึงเป็นปัจจัยที่สนับสนุนความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงานบัญชี และควรได้รับการส่งเสริมควบคู่กับการพัฒนาทักษะใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถปรับตัวกับความเปลี่ยนแปลงทางวิชาชีพและเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นได้ในอนาคต

H_5 : สมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัล ด้านประสบการณ์ในการทำงานมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชี

6) ด้านการเข้าใจเครื่องมือดิจิทัลในการรักษาความปลอดภัยข้อมูลทางบัญชี หมายถึง ความสามารถของพนักงานบัญชีในการใช้และควบคุมเครื่องมือดิจิทัลเพื่อปกป้องข้อมูลทางการเงินจากการเข้าถึงโดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งเป็นสมรรถนะสำคัญในยุคดิจิทัลที่ข้อมูลมีความอ่อนไหวและมีผลโดยตรงต่อความน่าเชื่อถือขององค์กร งานวิจัยชี้ว่าการกำหนดสิทธิ์การเข้าถึงข้อมูลให้เหมาะสมกับผู้ใช้งาน การตั้งรหัสผ่านที่ปลอดภัย และการดูแลระบบบัญชีออนไลน์อย่างต่อเนื่อง เป็นทักษะที่ช่วยลดความเสี่ยงจากการถูกโจรกรรมหรือรั่วไหลของข้อมูล (จารุพร พงกธรา และคณะ, 2565) นอกจากนี้ การใช้ระบบยืนยันตัวตนแบบหลายขั้นตอน การจำกัดการเข้าถึงข้อมูลแบบจำเพาะ และการตั้งรหัสผ่านที่มีความซับซ้อน ถือเป็นมาตรการป้องกันข้อมูลสำคัญที่ช่วยลดโอกาสการถูกฉ้อโกงและปกป้องความลับทางบัญชี (นภัทร จันทร์จตุรภัทร, 2563) จากผลการวิจัยเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่า การเข้าใจและใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อรักษาความปลอดภัยของข้อมูลบัญชีอย่างถูกต้องและเหมาะสม ไม่เพียงช่วยเพิ่มความมั่นใจให้กับผู้บริหาร ลูกค้า และผู้มีส่วนได้เสียเท่านั้น แต่ยังช่วยยกระดับความน่าเชื่อถือ ความแม่นยำ และความปลอดภัยของข้อมูลทางการเงิน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนการตัดสินใจขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

H_6 : สมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัล ด้านการเข้าใจเครื่องมือดิจิทัลในการรักษาความปลอดภัยข้อมูลทางบัญชีมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชี

3. วิธีการดำเนินงานวิจัย

3.1 กระบวนการและวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานบัญชีที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานประกอบการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เนื่องจากผู้วิจัยไม่สามารถระบุจำนวนประชากรทั้งหมดได้อย่างชัดเจน จึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การคำนวณตามสูตรของ Cochran (1977) ซึ่งเหมาะสมสำหรับการประมาณกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่มีขนาดใหญ่ โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% ทำให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม 385 คน วิธีการสุ่มที่ใช้คือการสุ่มแบบสะดวก (Convenient Sampling) โดยผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามในรูปแบบ Google Forms และเผยแพร่ลิงก์แบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างผ่านช่องทางออนไลน์ ใช้เวลาเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นระยะเวลา 1 เดือน ผลการเก็บข้อมูลพบว่า ได้รับแบบสอบถามตอบกลับครบถ้วนจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 385 คน

3.2 การวัดคุณลักษณะของตัวแปร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่มีทั้งคำถามปลายเปิด (Open Ended Questions) และคำถามปลายปิด (Close Ended Questions) แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานด้านบัญชี จำนวน 4 ข้อ ลักษณะคำถามปลายปิด (Close Ended Questions) โดยเลือกคำตอบเพียง 1 คำตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัล จำนวน 6 ด้านประกอบด้วย 1) ด้านจรรยาบรรณและทัศนคติ วัดด้วยข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ 2) ด้านความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี วัดด้วยข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ 3) ด้านทักษะการค้นหาข้อมูลทางบัญชี วัดด้วยข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ 4) ด้านความสามารถในการใช้โปรแกรมบัญชีและโปรแกรมทางธุรกิจ วัดด้วยข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ 5) ด้านประสบการณ์ในการทำงาน วัดด้วยข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ 6) ด้านการเข้าใจเครื่องมือดิจิทัลในการความปลอดภัยของข้อมูลทางบัญชี วัดด้วยข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ ซึ่งเป็นลักษณะคำถามปลายปิด (Close Ended Questions) ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) สอบถามระดับความเห็นใจใช้ Likert Scale 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชี จำนวน 5 ด้านประกอบด้วย 1) ด้านคุณภาพของงาน วัดด้วยข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ 2) ด้านการเป็นที่ยอมรับ วัดด้วยข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ 3) ด้านความพึงพอใจของงาน วัดด้วยข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ 4) ด้านความก้าวหน้าในการทำงาน วัดด้วยข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ 5) ด้านการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ วัดด้วยข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ ซึ่งเป็นลักษณะคำถามปลายปิด (Close Ended Questions) ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) สอบถามระดับความเห็นใจใช้ Likert Scale 5 ระดับ

แบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลสมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัลที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชีในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถาม (กัลยา วานิชย์บัญชา และ จูฑิตา วานิชย์บัญชา, 2567) ดังนี้

ระดับคะแนน	5	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับคะแนน	4	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
ระดับคะแนน	3	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับคะแนน	2	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
ระดับคะแนน	1	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยเกณฑ์การแบ่งคะแนนใช้หลักการแบ่งช่วงแบบอันตรภาคชั้น (Class Interval) ค่าพิสัยของคะแนนสูงสุดที่สุดคือ 5 และต่ำที่สุดคือ 1 ใช้การคำนวณหาค่าพิสัยกึ่งกลางตามสูตรการคำนวณช่วงของอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

จากนั้นนำเกณฑ์การประเมินผลแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความสำคัญของการพิจารณา โดยคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ตามเกณฑ์ของ (กัลยา วานิชย์บัญชา และ จูฑิตา วานิชย์บัญชา, 2567) ดังนี้

คะแนนค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21–5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41–4.20 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

คะแนนค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61–3.40 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81–2.60 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

คะแนนค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00–1.80 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นเกี่ยวกับสมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัลที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชีในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended Questions) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัลที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชีในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.3 ความเชื่อมั่นของคุณภาพเครื่องมือ

3.3.1 ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม ได้รับการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งได้พิจารณาครอบคลุมทุกตัวแปรที่ศึกษา โดยประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ผลการตรวจสอบพบว่ามีค่าช่วงระหว่าง 0.67–1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ตามเกณฑ์ของกัลยา วานิชย์บัญชาและฐิตา วานิชย์บัญชา (2567) 3.3.2 ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ได้รับการตรวจสอบโดยการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างนำร่อง (Try-out) จำนวน 30 คน จากนั้นทำการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ผลการวิเคราะห์พบว่า แบบสอบถามตัวแปรอิสระมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 และแบบสอบถามตัวแปรตามมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 ซึ่งมีความมากกว่า 0.70 แสดงว่าเครื่องมือที่ใช้มีความเชื่อมั่นในระดับสูง ตามเกณฑ์ของกัลยา วานิชย์บัญชาและฐิตา วานิชย์บัญชา (2567)

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงพรรณนาและเชิงอนุมาน โดยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับอธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูล ส่วนสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานและพยากรณ์ความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชีจากสมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัลในด้านต่าง ๆ

4. ผลลัพธ์การวิจัยและการอภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่อง สมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัลที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชีในจังหวัดสุราษฎร์ธานี สามารถแสดงผลการวิจัยได้ตามตาราง 2 - 6 ดังนี้

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัลของพนักงานบัญชีในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัล	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านจรรยาบรรณและทัศนคติ	3.24	0.80	ปานกลาง
2. ด้านความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี	2.95	0.62	ปานกลาง
3. ด้านทักษะการค้นหาข้อมูลทางบัญชี	3.51	0.67	มาก
4. ด้านความสามารถในการใช้โปรแกรมบัญชีและโปรแกรมทางธุรกิจ	3.46	0.75	มาก
5. ด้านประสบการณ์ในการทำงาน	3.62	0.60	มาก
6. ด้านการเข้าใจเครื่องมือดิจิทัลในการรักษาความปลอดภัยข้อมูลทางบัญชี	3.29	0.65	ปานกลาง
โดยรวม	3.34	0.68	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่าผลลัพธ์การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ สมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัลของพนักงานบัญชีในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากค่ามากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านประสบการณ์ในการทำงาน ($\bar{X} = 3.62$) อยู่ในลำดับสูงสุด รองลงมาคือด้านทักษะการค้นหาข้อมูลทางบัญชี ($\bar{X} = 3.51$) และด้านความสามารถในการใช้โปรแกรมบัญชีและโปรแกรมทางธุรกิจ ($\bar{X} = 3.46$) ตามลำดับ ส่วนด้านการเข้าใจเครื่องมือดิจิทัลในการรักษาความปลอดภัยข้อมูลทางบัญชี ($\bar{X} = 3.29$) และด้านจรรยาบรรณและทัศนคติ ($\bar{X} = 3.24$) อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน ขณะที่ด้านความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชีมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.95$) ตามลำดับ

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชีในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชี	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านคุณภาพของงาน	3.64	0.70	มาก
2. ด้านการเป็นที่ยอมรับ	3.51	0.65	มาก
3. ด้านความพึงพอใจของงาน	3.67	0.76	มาก
4. ด้านความก้าวหน้าในการทำงาน	3.63	0.67	มาก
5. ด้านการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ	3.46	0.67	มาก
รวม	3.58	0.69	มาก

จากตาราง 3 พบว่าผลการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชีในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$) โดยเรียงผลลัพธ์ลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านความพึงพอใจของงาน ($\bar{X} = 3.67$) รองลงมาด้านคุณภาพของงาน ($\bar{X} = 3.64$) ลำดับ

ถัดมาด้านความก้าวหน้าในการทำงาน ($\bar{X} = 3.63$) รองลงมาด้านการเป็นที่ยอมรับ ($\bar{X} = 3.51$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ ($\bar{X} = 3.46$) ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรตามวิธี Pearson Correlation Coefficient เพื่อการตรวจสอบเงื่อนไขการเกิด Multicollinearity

ตัวแปร	(X ₁)	(X ₂)	(X ₃)	(X ₄)	(X ₅)	(X ₆)	ความสำเร็จ ใน การทำงาน ของพนักงาน บัญชี
ด้านจรรยาบรรณและทัศนคติ (X ₁)	-	.429**	.533**	.504**	.460**	.557**	.486**
ด้านความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี (X ₂)		-	.547**	.460**	.188**	.483**	.470**
ด้านทักษะการค้นหาข้อมูลทางบัญชี (X ₃)			-	.533**	.596**	.550**	.614**
ด้านความสามารถในการใช้โปรแกรมบัญชีและโปรแกรมทางธุรกิจ (X ₄)				-	.336**	.436**	.690**
ด้านประสบการณ์ในการทำงาน (X ₅)					-	.260**	.577**
ด้านการเข้าใจเครื่องมือดิจิทัลในการรักษาความปลอดภัยข้อมูลทางบัญชี (X ₆)						-	.659**
ความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชี							-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 4 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร ตามวิธี Pearson Correlation Coefficient เพื่อการตรวจสอบเงื่อนไขการเกิด Multicollinearity พบว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวมีความสัมพันธ์กันในระดับที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหา Multicollinearity เพื่อยืนยันผู้วิจัยจึงทำการทดสอบผลด้วยค่า Tolerance และค่า VIF

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ การถดถอยเชิงเส้นด้วยวิธี ENTER เพื่อการตรวจสอบเงื่อนไขการเกิด Multicollinearity

ตัวแปรที่ใช้ในการทดสอบ (สมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัล)	Collinearity Statistics	
	Tolerance	VIF
(Constant)		
ด้านจรรยาบรรณและทัศนคติ	.522	1.916
ด้านความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี	.548	1.825
ด้านทักษะการค้นหาข้อมูลทางบัญชี	.376	2.658
ด้านความสามารถในการใช้โปรแกรมบัญชีและโปรแกรมทางธุรกิจ	.619	1.615
ด้านประสบการณ์ในการทำงาน	.532	1.881
ด้านการเข้าใจเครื่องมือดิจิทัลในการรักษาความปลอดภัยข้อมูลทางบัญชี	.542	1.844

จากตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้น (Linear Regression Analysis) ด้วยวิธี Enter เพื่อประเมินความเหมาะสมของตัวแปรอิสระในการเข้าสู่การวิเคราะห์ พบว่า ไม่มีตัวแปรใดมีค่า Tolerance ต่ำจนใกล้ศูนย์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดมีความเป็นอิสระต่อกัน และไม่เกิดปัญหาสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multicollinearity) ค่า VIF ของตัวแปรอิสระมีค่าระหว่าง 1.615 – 2.658 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้และไม่บ่งชี้ถึงความซ้ำซ้อนของข้อมูล เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ของตัวแปรอิสระแต่ละด้านในสมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัลกับตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชี พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในช่วง 0.470 – 0.690 ตัวแปรอิสระที่นำมาวิเคราะห์ประกอบด้วย ด้านจรรยาบรรณและทัศนคติ (X_1) ด้านความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี (X_2) ด้านทักษะการค้นหาข้อมูลทางบัญชี (X_3) ด้านความสามารถในการใช้โปรแกรมบัญชีและโปรแกรมทางธุรกิจ (X_4) ด้านประสบการณ์ในการทำงาน (X_5) และด้านการเข้าใจเครื่องมือดิจิทัลในการรักษาความปลอดภัยข้อมูลทางบัญชี (X_6) ซึ่งผลการตรวจสอบดังกล่าวยืนยันว่าตัวแปรอิสระทุกด้านมีความพร้อมและเหมาะสมที่จะนำเข้าสู่การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อใช้พยากรณ์ความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชีในจังหวัดสุราษฎร์ธานี (Y)

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ของความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชีในจังหวัดสุราษฎร์ธานี(Y) ผ่านตัวแปรอิสระทุกด้าน

ตัวแปรที่ใช้ในการทดสอบ	Standardized Coefficients Beta	Unstandardized Coefficients		t	Sig
		B	Std. Error		
(Constant)		.010	.112	0.89	.000*
ด้านจรรยาบรรณและทัศนคติ (X ₁)	-.198	-.145	.025	-5.721	.858
ด้านความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี (X ₂)	.006	.006	.032	0.178	.000*
ด้านทักษะการค้นหาข้อมูลทางบัญชี (X ₃)	.162	.142	.036	3.981	.000*
ด้านความสามารถในการใช้โปรแกรมบัญชีและโปรแกรมทางธุรกิจ (X ₄)	.456	.355	.025	14.320	.000*
ด้านประสบการณ์ในการทำงาน (X ₅)	.315	.310	.034	9.158	.000*
ด้านการเข้าใจเครื่องมือดิจิทัลในการรักษาความปลอดภัยข้อมูลทางบัญชี (X ₆)	.396	.359	.031	11.654	.000*

R = .874, R² = .763, Adj-R² = .759, SE = .28861, F = 202.874, Sig. of F = .000**, P < 0.05*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแสดงให้เห็นว่า สมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัลในด้านความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี ด้านทักษะการค้นหาข้อมูลทางบัญชี ด้านความสามารถในการใช้โปรแกรมบัญชีและโปรแกรมทางธุรกิจ ด้านประสบการณ์ในการทำงาน และด้านการเข้าใจเครื่องมือดิจิทัลในการรักษาความปลอดภัยข้อมูลทางบัญชี ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่ด้านจรรยาบรรณและทัศนคติไม่ปรากฏอิทธิพลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ ผลลัพธ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าสมรรถนะเชิงเทคนิคและการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับความรู้ ความสามารถด้านเทคโนโลยี และประสบการณ์การทำงาน เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยอธิบายความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชีในยุคดิจิทัลได้อย่างชัดเจน

ผลการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย สมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัล ด้านจรรยาบรรณและทัศนคติ ไม่ส่งผลโดยตรงต่อความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แม้ว่าจรรยาบรรณและทัศนคติจะเป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความน่าเชื่อถือของวิชาชีพบัญชี (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2560) และสอดคล้องกับงานวิจัยของจากรุพร พุทธิธราและคณะ (2565) ที่ชี้ว่าคุณลักษณะดังกล่าวมีบทบาทในการสนับสนุนความก้าวหน้าในวิชาชีพบัญชี อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบกับสมรรถนะด้านทักษะการปฏิบัติและประสบการณ์ซึ่งมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผลลัพธ์ของงานมากกว่า กลับพบว่าอิทธิพลต่อความสำเร็จในการทำงานที่ชัดเจนกว่า (Kavanagh & Drennan, 2008; Bandura, 1997) ดังนั้น จึงไม่อาจยอมรับสมมติฐาน H₁

ผลการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย สมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัล ด้านความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี มีความสัมพันธ์และส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (p < 0.000; B = 0.006) สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของพื้นฐานความรู้ทางบัญชีที่ช่วยให้นักบัญชีสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามมาตรฐานวิชาชีพและสร้างผลลัพธ์ที่มีคุณภาพต่อองค์กร ผลการวิจัยนี้สอดคล้อง

กับงานของอาทิตติยา วงศ์ผานูตรและนิตยา โพธิ์ศรีจันทร์ (2568) ที่พบว่าความรู้ด้านหลักการบัญชี กฎหมาย และมาตรฐานวิชาชีพมีผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อคุณภาพการทำงานของนักบัญชี งานวิจัยของ สลิตญา รักรอดและคณะ (2567) ยังยืนยันว่าความรู้ทางวิชาชีพบัญชีที่ถูกต้องและครอบคลุมช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและยกระดับคุณภาพรายงานทางการเงิน ขณะที่งานวิจัยของจุฬารักษ์ ทิพยเสนาและสุรีย์ โปษกรณัญ (2565) ซึ่งให้เห็นว่า ความรู้ความเข้าใจในวิชาชีพบัญชีมีบทบาทสำคัญต่อความถูกต้องของกระบวนการทำงานและการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า อีกทั้งสอดคล้องกับงานของจากรุพร พฤทธาราศและคณะ (2565) ที่เน้นว่านักบัญชีในยุคดิจิทัลต้องมีพื้นฐานทางบัญชีควบคู่กับทักษะด้านเทคโนโลยีเพื่อปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H₂

ผลการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย สมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัล ด้านทักษะการค้นหาข้อมูลทางบัญชี มีความสัมพันธ์และส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p < 0.000$; $B = 0.162$) สะท้อนให้เห็นว่าพนักงานที่มีทักษะในการสืบค้นและเข้าถึงข้อมูลบัญชีที่ถูกต้องและทันสมัยสามารถวิเคราะห์ ตัดสินใจ และดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานของอาทิตติยา วงศ์ผานูตรและนิตยา โพธิ์ศรีจันทร์ (2568) ที่พบว่าทักษะการค้นหาข้อมูลทางบัญชีมีผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อคุณภาพการทำงาน เนื่องจากนักบัญชีสามารถนำข้อมูลที่สืบค้นมาใช้ในการจัดทำรายงานทางการเงินได้อย่างถูกต้องและทันเวลา งานวิจัยของจากรุพร พฤทธาราศและคณะ (2565) ก็ชี้ว่าทักษะการค้นหาข้อมูลทางธุรกิจเป็นองค์ประกอบสำคัญของสมรรถนะทางการบัญชีในยุคดิจิทัล ขณะเดียวกัน จิตรলেখา ทาสีและคณะ (2564) ยืนยันว่าการเข้าถึงข้อมูลที่ถูกต้องและทันสมัยส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการทำงานของนักบัญชีทั้งภาครัฐและเอกชน ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H₃

ผลการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย สมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัล ด้านความสามารถในการใช้โปรแกรมบัญชีและโปรแกรมทางธุรกิจ มีความสัมพันธ์และส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p < 0.000$; $B = 0.456$) ผลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าการใช้โปรแกรมบัญชีและโปรแกรมทางธุรกิจเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ทำให้การจัดทำรายงานทางการเงินมีความถูกต้องรวดเร็ว และลดความผิดพลาด ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อความสำเร็จของนักบัญชีในยุคดิจิทัล ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของจากรุพร พฤทธาราศและคณะ (2565) ที่ระบุว่าความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการใช้โปรแกรมบัญชีเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของการทำงาน อีกทั้งยังสนับสนุนความก้าวหน้าในวิชาชีพบัญชี ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H₄

ผลการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย สมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัล ด้านประสบการณ์ในการทำงาน มีความสัมพันธ์และส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p < 0.000$; $B = 0.315$) ผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าเมื่อพนักงานบัญชีมีประสบการณ์มากขึ้น ย่อมมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในการทำงานมากขึ้น โดยประสบการณ์ช่วยเสริมสร้างทักษะเชิงปฏิบัติ ความเข้าใจในบริบทองค์กร ความสามารถในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และการตัดสินใจที่แม่นยำ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการทำงานในยุคดิจิทัล ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานของจุฬารักษ์ ทิพยเสนาและสุรีย์ โปษกรณัญ (2565) พบว่าประสบการณ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน และยังสอดคล้องกับงานของจากรุพร พฤทธาราศและคณะ (2565) ที่ชี้ว่าความชำนาญจากประสบการณ์จริงมีส่วนช่วยยกระดับคุณภาพงานบัญชีให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัล ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H₅

ผลการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย สมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัล ด้านการเข้าใจเครื่องมือดิจิทัลในการรักษาความปลอดภัยข้อมูลทางบัญชี มีความสัมพันธ์และส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชีอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p < 0.000$; $B = 0.396$) ผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การเข้าใจและใช้งานเครื่องมือด้านความปลอดภัยข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพเป็นทักษะสำคัญในยุคดิจิทัล เนื่องจากข้อมูลทางบัญชีมีความละเอียดอ่อนและเกี่ยวข้องโดยตรงกับความเชื่อมั่นขององค์กร การรักษาความปลอดภัยของข้อมูลจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้นักบัญชีปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องและมีความเป็นมืออาชีพ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานของจากรุพร พุกธรรมา และคณะ (2565) ที่ระบุว่าความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือดิจิทัล โดยเฉพาะด้านความปลอดภัยของข้อมูลบัญชี เป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการทำงานของนักบัญชียุคใหม่ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานของลัดดาวัลย์ ยอดบัว (2563) ที่เสนอว่านักบัญชีจำเป็นต้องปรับตัวและเรียนรู้เทคโนโลยีด้านการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลเพื่อคงความสามารถในการแข่งขันและสร้างความน่าเชื่อถือในวิชาชีพ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H_6

5. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคตและประโยชน์ของการวิจัย

5.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

5.1.1. ควรพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมและกิจกรรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านดิจิทัลสำหรับพนักงานบัญชี โดยเน้นการใช้โปรแกรมบัญชี การค้นหาข้อมูล และการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดข้อผิดพลาดในการทำงาน

5.1.2. องค์กรควรสนับสนุนทรัพยากรด้านเทคโนโลยีและจัดระบบการทำงานที่เอื้อต่อการใช้ดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้พนักงานสามารถนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเต็มศักยภาพ

5.1.3. สถาบันการศึกษาควรปรับปรุงหลักสูตรบัญชีให้ครอบคลุมทั้งความรู้ทางวิชาชีพและทักษะดิจิทัล โดยบูรณาการการเรียนรู้เชิงปฏิบัติเข้ากับการเรียนการสอน เพื่อเตรียมบัณฑิตให้พร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน

5.1.4. หน่วยงานกำกับดูแลวิชาชีพควรกำหนดมาตรฐานสมรรถนะด้านบัญชีดิจิทัลอย่างชัดเจน และสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (CPD) เพื่อให้พนักงานสามารถรักษามาตรฐานการทำงานและปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

5.1.5. งานวิจัยในอนาคตควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การพัฒนาทักษะการปรับตัว การใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ หรือการประเมินประสิทธิภาพการทำงาน เพื่อขยายองค์ความรู้และสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายที่ครอบคลุมยิ่งขึ้น

5.2 ประโยชน์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีประโยชน์สำคัญในการสร้างองค์ความรู้ด้านสมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัลที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชี โดยเฉพาะในบริบทของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในสายวิชาชีพบัญชีให้สามารถปรับตัวและทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล ทั้งยังเป็นข้อมูลสนับสนุนเชิงนโยบายแก่หน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการวางแผนฝึกอบรมหรือพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคต

6. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า สมรรถนะทางการบัญชีดิจิทัลมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการทำงานของพนักงานบัญชี โดยพบว่าสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้โปรแกรมบัญชีและโปรแกรมทางธุรกิจเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุดรองลงมา คือการเข้าใจเครื่องมือดิจิทัลในการรักษาความปลอดภัยข้อมูล ประสบการณ์ในการทำงาน ทักษะการค้นหา

ข้อมูลทางบัญชี และความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี ขณะที่ด้านจรรยาบรรณและทัศนคติไม่ปรากฏอิทธิพลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าทักษะดิจิทัลเชิงปฏิบัติและการใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับงานบัญชีโดยตรงมีบทบาทสำคัญต่อการเพิ่มประสิทธิภาพ ความถูกต้อง และความน่าเชื่อถือของข้อมูลทางการเงิน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการบรรลุความสำเร็จของนักบัญชีในยุคดิจิทัล

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร บุญธรรม, สุวรรณ หวังเจริญเดช และ ศุทธิณี ปราชญ์ศรีภูมิ. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางวิชาชีพกับความสำเร็จในการทำงานของหัวหน้าสำนักงานบัญชีคุณภาพในประเทศไทย. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, 32(2), 38–40.
- กัลยา วานิชย์บัญชา และ จิรา วานิชย์บัญชา. (2567). การใช้ SPSS for Windows : ในการวิเคราะห์ข้อมูล (พิมพ์ครั้งที่ 33). สามลดา.
- กุสุมา คำพิทักษ์ และคณะ. (2556). นักบัญชีที่องค์กรธุรกิจต้องการ "เก่ง + ดี". ค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2567, จาก http://www.ird.rmutt.ac.th/?wpfb_dl=515
- จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี. (2566). จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี. ค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2567, จาก <https://peakaccount.com/blog/accounting/gen-acct/accounting-professionalethics-accountant>
- จารุพร พุกธรรมา, รัชนิภาภรณ์ คณะพูล และ กาญจนา ผลาผล. (2565). สมรรถนะของนักบัญชีในยุคดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพสำนักงานบัญชีจังหวัดระยอง. วารสารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชน, 4(3), 149–167.
- จารุพร พุกธรรมา, ศิริพร สืบสายทอง และ พรทิพย์ อัครไพศาล. (2565). สมรรถนะทางวิชาชีพบัญชีในศตวรรษที่ 21 ของนักบัญชีในประเทศไทย. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, 17(3), 55–70.
- จารุวรรณ แซ่เต้า, ณัฐวดี ตันติเศรฐ และ วราพร เปรมพาดิษย์นุกูล. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะวิชาชีพบัญชีในยุคดิจิทัลกับความสำเร็จในการทำงานของผู้บริหารฝ่ายบัญชีบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารวิชาการการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, 3(5), 21–35.
- จิตรเลขา ทาสี, อัครเดช ตูลยพงษ์รัช, ปิยนาท ศุภรานนท์รัตน์ และ ไพรัช ภัทรศิริสิทธิ์. (2564). สมรรถนะทางการบัญชีสมัยใหม่ที่มีต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารรัชต์ภาคย์, 15(42), 343–353.
- จุฬารักษ์ ทิพยเสนา และ สุรีย์ โปษกรนัญ. (2565). สมรรถนะของนักบัญชีและทักษะทางวิชาชีพบัญชีที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีสำนักงานอัยการสูงสุด. วารสารการบริหารจัดการและนวัตกรรมท้องถิ่น, 5(8), 292–305.
- ชื่อนภา บุตติวงศ์ และ กิตติยาภรณ์ บวรไพ. (2566). การบริหารองค์การด้วยเทคนิคสมัยใหม่. วารสารการบริหารการจัดการและการพัฒนาที่ยั่งยืน, 1(1), 69–84.
- ธรรมนิติ. (2560). ปรับมุมมอง...สู่การเป็น "นักบัญชียุคดิจิทัล". ค้นเมื่อ 19 ตุลาคม 2567, จาก https://www.dst.co.th/index.php?option=com_content&view=article&id=1541:digital-era-accountants&catid=29&Itemid=180&lang=en
- ธাত্রี ตูลยเมธี, เชษฐธิดา กุศลลาไสยานนท์ และ รัญญาทิพ พิษิตการคำ. (2565). แรงจูงใจที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงานในอุตสาหกรรมเหมืองแร่. วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 16(2), 10–22.

- นักพร จันทจรุฎภัทร. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างการมุ่งเน้นสมรรถนะทางด้านวิชาชีพบัญชีแบบมืออาชีพและประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีในประเทศไทย. *วารสารการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 12(1), 112-124.
- นฤมล แสนสมุทราใจ และ ไพฑูรย์ อิติะชัน. (2564). ทักษะการปฏิบัติงานบัญชีสมัยใหม่ต่อความสำเร็จในการทำงานของนักบัญชีสังกัดอาชีวศึกษาเอกชน. *วารสารการบริหารนิเทศบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 8(8), 115-125.
- นันทิยา อังกูรวัฒนานุกูล, มลิวรรณ ศรีมิ่งคล และ วิไลลักษณ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2565). ศักยภาพทางการบัญชีที่มีผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชี เขตจังหวัดมหาสารคาม. *วารสารวิจัยและนวัตกรรมการอาชีวศึกษา*, 6 (2), 78-90.
- น้ำฝน ปั่นทอง. (2565). ศักยภาพทางการบัญชีและความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชี อำเภออำลักษ์ จังหวัดกระบี่. *วารสารวิชาการนอร์ทเทิร์น*, 9(3), 46-63.
- เบญจวรรณ ถนอมชยธวัช, ผ่องศรี วาณิชย์ศุภวงศ์, วุฒิชัย เนียมเทศ และ ณัฐวิทย์ พจนตันติ. (2559). ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21: ความท้าทายในการพัฒนานักศึกษา. *วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้*, 3(2), 208-222
- ประสุตา นาดิ, อุพร โคนพันธ์, กมลลักษณ์ มาตราข, ทศนัย นาทัน, ตะวัน ทศนบรรลือ, ปานชีวา กุลสูงเนิน, ศุภาพิชญ์ ตรงวัฒนาวุฒิ, บุษยมาศ เทียนกระจำง, พรพิมล หว่างพัฒน์ และ ศุภกัญญา ภูทองกิ่ง. (2564). สมรรถนะของนักบัญชีในยุคดิจิทัล: ทักษะการปรับตัวในโลกที่เปลี่ยนแปลง. *วารสารศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ*, 8(2), 19-32
- ปิยพงศ์ ประไพศรี และ กาญจนา นันทพันธ์. (2563). แนวทางการพัฒนาวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในยุคดิจิทัล. *วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์*, 7(12), 421-435.
- พรสิริ สุขผ่อง และ นัยนา แคล้วเครือ. (2565). สมรรถนะนักบัญชีที่พึงประสงค์ของสถานประกอบการในยุคดิจิทัล. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง*, 11(1), 146-156.
- พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2553. (2543, 4 พฤษภาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*, เล่ม 117 ตอนที่ 41 ก, 1-11.
- พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547. (2547). *พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547*. ค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2567, จาก <https://www.tfac.or.th/upload/9414/BQnA6Yl6XE.pdf>
- พัชรภรณ์ มหาชานนท์ และ ฉัตรรัชดา วิโรจน์รัตน์. (2567). ศักยภาพทางการบัญชีดิจิทัลที่มีผลต่อการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จในการทำงาน ของนักบัญชีในประเทศไทย. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม*, 14(2), 227-239.
- พัชรินทร์ ใจเย็น, กฤษฏา มณีชัย, ธัญลักษณ์ ศรีงธิ, และ ณัฐวิทย์ บุญภาพ. (2560). นักบัญชีกับเทคโนโลยียุคปัจจุบัน. *Journal of Pacific Institute of Management Science*, 3(1), 196-207.
- พัทธนันท์ เพชรเชิดชู. (2564). *ต้องรู้อะไรก่อนที่จะบอกว่าคุณเป็น “นักบัญชียุคดิจิทัล”*. ค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2567 จาก <https://ciba.dpu.ac.th.html>
- พิธาน แสนภักดี, และ นฤพล อ่อนวิมล. (2566). สมรรถนะทางการบัญชีสมัยใหม่ที่มีผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของผู้ทำบัญชีในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์*, 9(3), 134-147.

- อุทพงษ์ ชาวสำอาง, และ พรรณทิพย์ อย่างกลิ่น. (2566). สมรรถนะและทักษะของนักบัญชีในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการปฏิบัติงานในสำนักงานการเงินของกองทัพบก. *วารสารสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 7(4), 170–179.
- รัชนก ขวัญอ่อน, และ พรทิวา แสงเขียว. (2565). จรรยาบรรณและทักษะทางวิชาชีพบัญชีที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 8(11), 374–388.
- รุ่งระวี มั่งสิงห์, และ ชุมพล รอดแจ่ม. (2563). สมรรถนะของนักบัญชีที่พึงประสงค์ในยุคดิจิทัลตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพ. *วารสารนวัตกรรมและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 6(1), 100–118.
- ลลิตา พิมทา, และ บุญช่วง ศรีธรรมราชกรู. (2562). ผลกระทบของจริยธรรมทางการบัญชีที่มีผลต่อความสำเร็จในการทำงานของนักบัญชีบริษัทในจังหวัดร้อยเอ็ด. *วารสารการจัดการธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 8(2), 119–141.
- ลลิตา ลาดเงิน, สลักจิต นิลผาย, และ ศรีรุ่งรัตน์ สุดสมบุญ. (2568). ผลกระทบของทักษะนักบัญชียุคดิจิทัลที่มีต่อความสำเร็จในการทำงานของนักบัญชีบริษัทในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. *วารสารวิจัยวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์*, 9(1), 70–81.
- ลัดดาวัลย์ ยอดบัว. (2563). 5 ข้อ ที่นักบัญชียุคใหม่ต้องปรับตัวกับ AI. ค้นเมื่อ 26 ตุลาคม 2567 จาก <https://www.spu.ac.th/fac/account/th/content.php?cid=19972#>
- วริยา ปานปรุง, ทิวต์ถ์ มณีโชติ, ชัชสรัญ รอดยิ้ม, และ นัฐพงศ์ ส่งเนียม. (2563). การพัฒนารูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการความรู้และทักษะทางวิชาชีพบัญชีที่ส่งผลต่อสมรรถนะของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล. *วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย*, 12(1), 22–35.
- วสันต์ ครอบมี, ปุณยวีร์ ยงดี, และ พุฒิสรรค์ เกตุมรรค. (2563). ผลกระทบของทักษะนักบัญชียุคดิจิทัลที่มีผลต่อความสำเร็จในการทำงานผู้ทำบัญชีในสำนักงานบริการด้านบัญชี จังหวัดเชียงใหม่. *วารสารบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้*, 2(1), 67–85.
- วัทยา พรพิพัฒน์กุล. (2563). *นักบัญชีบริหารในยุคดิจิทัล*. ค้นเมื่อ 8 พฤศจิกายน 2567 จาก <https://www.tfac.or.th/Article/Detail/126283>
- ศิราณี เมฆลอย. (2565). การบริหารจัดการองค์การที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในองค์กรคลังสินค้ากระทรวงพาณิชย์. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 6(2), 398–412.
- สภาวิชาชีพบัญชี. (2547). *พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547*. ค้นเมื่อ 19 ตุลาคม 2567 จาก <https://www.tfac.or.th/article/detail/66888>
- สภาวิชาชีพบัญชี. (2561). *ข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี*. ค้นเมื่อ 9 ธันวาคม 2567, จาก <https://www.tfac.or.th/upload/9414/5HnUcQr4Rn.PDF>
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2560). *จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี*. ค้นเมื่อ 9 ตุลาคม 2567 จาก <https://www.tfac.or.th/upload/9414/1U2r9e0jMJ.pdf>
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2563). *Code of ethics for professional accountants: จรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพ*. ค้นเมื่อ 19 ตุลาคม 2567 จาก <https://www.tfac.or.th/Article/Detail/66980>